

Feloldó szerkesztő
VÖRÖS FERENCZ
 Selmeczbányán.

Előfizetési ára:
 Egész évre . . . . . 5 ft — kr.
 Fél évre . . . . . 2 „ 50 „
 Negyed évre . . . . . 1 „ 25 „

Felvidéki Híradó

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

A Magyarországi Kárpát Egyesület Herceg Szász Coburg-Gothai Fülöp Ő királyi fensége védnöksége alatt álló Szittnya Osztyálynak közlönye.

Hivatalos hirdetések díja:
 100 szög 2 ft., ezután minden
 megkezdett száz szöveg 50 kral
 tóbb.

szegjeiken vasárnapon,
 Selmecz
 és Besztercebányán

Meghívó.

A M. K. E. Szittnya Osztyála 1886 Márczius 14-én délután 3 órakor a városház tanács termében tartja rendes évi közgyűlését, melyre a t. tagok úgy mint a n. é. közönség tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki évi jelentés,
2. Pénztári kimutatás és a számvizsgáló bizottság jelentése, valamint a felmentvény megszavazása.
3. Az 1886-ik évre szóló költségvetés megállapítása.
4. Indítványok és ajánlatok.
5. Az ügyszabályok 10. § a értelmében megjelentető választások.

Ez alkalommal következő tárgyak állítatnak ki:
 a) dobsinai serpentin valamint helybeli kőcsiszolási ipartárgyak; eladók.

b) Miller-féle optikai műszerek, melyek 10 százaléknyi árengedéssel vásárolhatók.

c) Művirág képek, szintén eladók.

d) A Szittnya gloriette tervrajza és más tájképek.

Este közös vacsorával egybekötött estély tartatik, 1. teríték (sült és tévadás) italok nélkül 60 kr.

Az estély ez alkalommal annyiban nagyobb jelentőségű lesz, a mennyiben a Szittnya osztály a Polgári dalárdával egyesülve, ennek valamint a polgári zeneegylet közreműködése mellett, egyuttal a márczius 15-ke emléket is megünnepeli; azért a t. tagok minél számosabb részvételre kéretnek fel.

Mint hogy a helyiség megjelölése a részvevők számától tétetik függővé, az később hírlapilag és a hirdető táblákon lesz köztudomásra hozva.

Selmecz

Az elnökség.

Selmeczbánya febr. 27.

Ismét negyvennyolcas honvédet kísért ki Selmeczváros közönsége az örök nyugalom helyére.

A díszes gyászmenetben a tűzoltók, iparosok testületileg vettek részt. Sirja fölött lelkes szavak emlékeztek meg az emberről és a volt honvédőről. A gyászoló családnak s mindnyájunknak jól eső dolgok.

Amde a gyászmenet nagyságáról, szépségéről csak a szemtanu nyer tudomást, a lelkes szavak is elhangzanak, a polgárnak, az iparosnak helyét más foglalja el, sirja mellett új sírok domborulnak, a feledés fátyla vonja be emléket. Még legtovább őrzi meg azt s legszélesebb körben ez a vékony papírlap, mely halálát feljegyzé.

Ez a közös sorsa egybeírta mindnyájunknak, kiknek neve a történelem lapjaira nem kerül.

Mint hogy e sors közös és állandó, nyugodjunk meg benne, jól van ez így, mondja a jámbor. Mi azonban nem osztozunk a jámborság e nézetében, mi azt szeretnők, hogy az a gyepesedő sírhan ne földné el előlünk az embert, azt akarjuk, hogy ne csak a pillanatnyi köny, a stereotyp részvénytílatkozatok lennének a megemlékezés nyilvánulásai: emléket akarunk állítani ember s polgártársainak közöttünk, látható olvasható emléket.

Nem vagyunk oly impraktikusok, hogy érezelemről ábrándozzunk; az egyszerű polgárt meg sem illetné az s nekünk, társainak nincs is hozzá elég anyagi erőnk.

E lapok olvasói ismerik erre vonatkozó nézetünket, hisz mindig nyilvánítottuk azt, valahányszor egy-egy honvédet ragadt ki a halál körülméből: azt hangoztatjuk ismét, a l a k i t s a n a k a S e l m e c z

c ezen vidékén élő régi honvédek egy egyesületét.

Szoros értelemben vett célján kívül ez egyesülés azt is eredményezett, hogy a régi bajtársak egyes alkalmakkal oly mozzanatokot is felelevenítenének a régi időből, melyek egyébként soha sem jöttek volna köztudomásra, pedig méltók a feljegyzésre.

A magyarsodást s vele együtt a hazaszeretetet mi sem fejlesztené jobban bánáyszépítünk között, mint annak tapasztalata, hogy a magyar szabadságharcz vitézeire tisztelettel tekint az ifjabb nemzedék s hogy nincs okuk a multért többé pirulniok.

Az egyesülés eszméjét még eddig mindegyik honvéd helyeselte, ki előtt ezt e sorok írója felemlítette; de a közdeményezéstől mindegyik tartózkodik.

Mitől e tartózkodás? Álszerűség vagy félelem az esetleges kudarczról, okozza e ezt?

A hol a hazafúi és emberbaráti kötelesség int ott nincs helye az álszégnyeknek; de azok részéről, kik egykoron oly jól tudtak „sofakozni“, elvárjuk köteles tisztelettel, hogy most ez eszme megtévesztésére sorakozzanak.

Beniczky vitéz csapata városunk falai között alakult meg, mi adtuk neki az első vitézeket; s im e nevezetes ténynt hányan tudják a fiatalabbak közül? A tíz újjunkon is megszámálhatjuk őket. Sőt az öregebbek is csak hézagosan tudnak egyet mást amaz időkből elbeszélni.

A homály mindegyre sűrűbb mely amaz időkre büröl, de az egyesülés fényt lövelne nek.

Aztán meg a régi honvédek kis csapata régi zászló alatt nem válnék ám szégyenére annak a gyászmenetnek, melyben egy-egy elhalt bajtársat ama hosszú utra kikísérünk. t—i.

A „FELVIDÉKI HIRADÓ“ TÁRCZÁJA.

Lelkedbe' pusztá.

Lelkedbe' pusztá, siri rémek
 Sírnak, bolyongnak untalan:
 A régi álmok visszatérnek,
 Lelkednek ismét vágya van.
 Sivár szived borzad magától,
 És pusztá életed nagyon.
 S te most megint szeretni vágyol,
 Óh, én letűnt szép esillagom!

Szerelmem' egykor eltapodtat,
 Bűszkén mosolyogva, kényesen,
 — S most siratod az eldobottat,
 Zokogsz utánna szüntelen.

Hozzám beszélsz; forró szerelmem
 Most újra viszaközlölöd,
 És énnekm úgy faj felelmem,
 Hogy égni többé nem tudok!

Óh, fáj, de én magamba zárom
 Fájdalmamat s a könnyeket,
 Hogy, bár keserves, drága áron,
 Megmentsem búszkeségemet. . . .

Sajó Sándor

A kis kópád regéje.

Itt a szép fölödön — így beszél a nép — M . . . faluban élt egy grófi család, melynek kastélyát gyönyörű kert környezé.

E kert messze kinyúló részében a kedves liget fái

hivogatolag lengették ágaikat a fölött a kis kópád fölött, melyet oly szeretettel ányékoltak be, mintha el akarták volna rejtteni az emberi szem elől a vidék legszebb leányát: a grófnéasszonyt, ki estenként ott ült kedvencz helyén könyvvel vagy kézimunkával kezében. — Ide lovagolt ki estenként a szomszéd faluból az ifjú, egy elszegeyedett nemesi családúak sarjadéka.

Rendesen midőn a falu moraja elhalt s a kastélybeli eszédség is már felment a kertből, csak a szép leány ült még mindig ott, akkor jött át a szomszéd faluból az ifjú.

A grófi család a leányuk kerében maradták a nap leáldoztáig rég megszokta, gondolván, hogy a leány a leboruló estben gyönyörködik s csakhamar ő is visszatér a kastélyba; azt nem is gyanították, hogy azon ifjú, kit egyszer a búske gróf házából kiutasított, estenként naplementekor átlövegoljon kerje végébe, s a leány — a hön szerető leány, kinek azaz ifjú már örök szerelme is esküdött, ezt várta volna. Nem is vehettek észre semmit a szülő, hisz a leány csak egy pár percznél volt tovább lent a kertben, mint a többi kastélybeliek, s az ifjú a szomszédos erdőbe járván vadászgatni, csak hazafelé tartó utjában szölt be mindig a kert végén az imadott leánykához s csak egy-két szót váltottak, aztán egy hosszú szembenézés, egy forró kézfórtás elég volt szerelmük bizonyításául. Ez így ment jó darabig estéről estére. S ha egy vagy más ok miatt ezen találkozást el kellett halasztani, óh mily vágy, mig nyugtalanság töltte be mindketekök szívét.

Egyszerre azomtan örökre véget kellett szakítani találkozásainak; a búske grófnak ugyanis valahogyan fülébe jutott az, hogy a már egyszer eltűnt ifjú, minden este találkozik a kert végében leányával s hogy ez azért marad ottan, leányát végkép eltitta azon helytől sőt a kert végétől is, gondolván, hogy így majd véget vet ő mindennek, röviden, minden baj nélkül.

Eljött tehát az est s a leány most már nem várhatta ott az ifút, mint még az előbbi estén; minél lejjebb szállt a nap a pirosló égről, annál jobban növekedett bűja a

leánynek s reszkedett midőn a szokott találkozási órát el kongta a falu toronyórája, majd később: eszt affelett hogy mit fog gondolni az ifjú a szokatlan elmaradásról. —

Lehent a nap, a kert alatti úton elhaladtak már a daloló paraszt leányok. — elhallgatott a vidék — s jött lassú léptekkel az erdő felől az ismert ifjú, lován. —

A kert alá ért — a leányka nem volt ott . . . soká tűnődött, szíve hangosan dobogott; azonban végre végre azzal nyugtatta meg, hogy ez csak oly véletlen kimaradás; lovát megfordítva fájnya felé vágatott. — Állig várta azonban a másnapot, hogy meggyőződjék, hogy az csak esetleges elmaradás volt.

Eljött a következő nap —, el az est is, s a bús ifjú dobogó szívvel a legnagyobb izgatottság között nyugart a kert alá s a szép leány . . . nem volt ott! — A kétség — a vágy a kedvest látni s meggyőződni a valóról, majdnem örüllte tette. — Várt — várt hosszú ideig, de a kerbe senki sem jött. — Feljött a hold, fel egy-két csillag; homály kezdte a vidéket körülvenni s ő még ott állt, hosszú-kat sóhajta. Képzletében átvonult valamennyi boldog óra, melyet a drága anygallal töltött; lázas merengéséből csak lova nyugtalan kapálása verte fel, mely meg nem szokta a hosszú állongást; ekkor feléledt az ifjú s csak ekkor vette észre, hogy már öreg este lett; késégsbeve a tapasztaltak fölött, lovára kapott s villámsebosen nyugart hazafelé. Föl volt dűlva ezután már minden lelki nyugalma.

— A grófi lanyt apja férjhez adta egy rangjára nézve hozzá illő ifjúhoz, ennek szánta már rég. Ennek karjai közt, — habár hosszú ideig volt a lány szomoró, — lassankint elfeledte a régi hű kedvest, kinek az elválás oly mély sebeket ejtett szívére.

Amennyire megnyugodott a lány sorsában, oly mértékben növekedett az ifjú búskomorsága, mely néha örülése is csapott. — A kert végére minden este, naplementekor element s most már hosszabb ideig időzögetett ott, mint mikor még kedvese is ott ült vele. Rendesen midőn oda ért, lovát a kerítéshez kötötte, ő pedig az őti

Felolós szerkesztő
VÖRÖS FERENCZ
Selmezbányán.

Előfizetési ára:
Egész évre . . . . . 5 ft — kr.
Fél évre . . . . . 2 „ 50 „
Negyed évre . . . . . 1 „ 25 „

Felvidéki Híradó

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

A Magyarországi Kárpát Egyesület Herczeg Szász Coburg-Gothai Fülöp Ő királyi fensége védnöksége alatt álló Szitnya Osztályának közlönye.

Hivatalos hirdetések díja:
100 szög 2 ft., ezentúl minden
meghozott szász szónál 50 kiral
tobb.

Kezdenek vasárnapon,
Selmezc
és Besztercebányán

Meghívó.

A M. K. E. Szitnya Osztálya 1886. Márczius 14-én délután 3 órakor a városház tanács termében tartja rendes évi közgyűlést, melyre a t. tagok úgy mint a n. é. közönség tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki évi jelentés,
2. Pénztári kimutatás és a számvizsgáló bizottság jelentése, valamint a felmentvény megszavazása.
3. Az 1886-ik évre szóló költségtérítés megállapítása.

4. Indítványok és ajánlatok.
5. Az ügyszabályok 10. §-a értelmében megjelentendő választások.

Ez alkalommal következő tárgyak állítatnak ki:
a) dobsinai serpentin valamint helybeli kőcsiszolási ipartárgyak; eladók.

b) Müller-féle optikai műszerek, melyek 10 százaléknyi árengedéssel vásárolhatók.

c) Művirág képek, szintén eladók.

d) A Szitnya gloriette teravrja és más tájképek.

Este közös vacsorával egybekötött estély tartatik, 1 teríték (sült és élesztés) italok nélkül 60 kr.

Az estély ez alkalommal annyiban nagyobb jelentőségű lesz, a mennyiben a Szitnya osztálya a Polgári dalárdával egyesülve, ennek valamint a polgári zeneegylet közreműködése mellett, egyuttal a márczius 15-ke emléket is megünnepli; azért a t. tagok minél számosabb részvételre kértnek fel.

Mint hogy a helyiség megjelölése a részvevők számától tétetik függővé, az később hírlapilag és a hirdető táblákon lesz köztudomásra hozva.

Selmezc

Az elnökség.

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

Lelkedbe' pusztá . . .

Lelkedbe' pusztá, síri rémek
Sírnak, bolyongnak utalan:
A régi álmok visszatérnek,
Lelkednek ismét vágya van.

Sivár szíved borzad magától,
És pusztá életed nagyon.
S te most megint szeretni vágyol,
Őt én letűnt szép csillagom!

Szerelmem' egykor eltapodad,
Büszkén, mosolyogva, kényesen,
— S most siratód az eldobottat,
Zokogsz utánna szüntelen.

Hozzám beszélsz; forró szerelmem
Most újra viszaközlödöl,
És énnekem úgy fáj felelnem,
Hogy égni többé nem tudok!

Óh, fáj, de én magamba zárom
Fájdalmamat s a könnyeket,
Hogy, bár keserves, drága áron, —
Megmentsem büszkeségemet. . .

Sajó Sándor

A kis kőpad regije.

Itt a szép fölfföldön — így beszél a nép — M . . . faluban élt egy grófi család, melynek kastélyát gyönyörű kert környezé.

E kert messze kinyúló részében a kedves liget fái

Ismét negyvennyolcas honvédet kísért ki Selmezc város közönsége az örök nyugalom helyére.

A díszes gyászmenetben a tűzőltök, iparosok testületileg vettek részt. Sirja fölött lelkes szavak emlékeztet meg az emberről és a volt honvédről. A gyászoló családnak s mindnyájunknak jól eső dolgok.

Amde a gyászmenet nagyságáról, szépségéről csak a szemtanú nyer tudomást, a lelkes szavak is elhangzanak, a polgárnak, az iparosnak helyét más foglalja el, sirja mellett új sírok domborulnak, a feledés fátyla vonja be emléket. Még legtovább őrzi meg azt s legzsebesebb körben ez a vékony papírlap, mely halálát feljegyzé.

Ez a közös sorsú egyébiránt mindnyájunknak, kiknek neve a történelem lapjaira nem kerül.

Mint hogy e sors közös és állandó, nyugodjunk meg benne, jól van ez így, mondja a jámbor. Mi azonban nem osztozunk a jámborság e nézetében, mi azt szeretnők, hogy az a gyepesedő sírhant ne fűdne el előlünk az embert, azt akarjuk, hogy ne csak a pillanatnyi köny, a stereotyp nérvénylatkozatok lennének a megemlékezés nyilvánulásai: emléket akarunk állítani ember- s polgártársainknak közöttünk, látható olvasható emléket.

Nem vagyunk oly impraktikusok, hogy ézelemlekről ábrándozzunk; az egyszerű polgárt meg sem illetné az s nekünk, társainak nincs is hozzá elég anyagi erőnk.

E lapok olvasói ismerik erre vonatkozó nézetünket, hisz mindig nyilvánítottuk azt, valahányszor egy-egy honvédet ragadt ki a halál körünkől: azt hangoztatjuk ismét, alakítsanak a Selme-

czens vidékén élő régi honvédek egy egyesületet.

Szóros értelemben vett célján kívül ez egyesülés azt is eredményezte, hogy a régi bajtársak egyes alkalmakkal oly mozzanatokat is felelevenítettek a régi időből, melyek egyébként soha sem jöttek volna köztudomásra, pedig méltók a feljegyzésre.

A magyarosodást s vele együtt a hazaszeretetet mi sem fejlesztett jobban bányászniplunk között mint annak tapasztalata, hogy a magyar szabadságharaz vitézeire tisztelettel tekint az ifjabb nemzedék s hogy nincs okuk a multért többé pirulniok.

Az egyesülés eszméjét még eddig mindegyik honvéd helyeselte, ki előtt ezt e sorok írója felemlitette; de a kezdeményezéstől mindegyik tartózkodik.

Mitől e tartózkodás? Álszerűség vagy félelem az esetleges kudarczától, okozza-e ezt?

A hol a hazafiai és emberbaráti kötelesség int ott nincs helye az álszűgyennek; de azok részéről, kik egykoron oly jól tudtak „sofakozni”, elvárjuk köteles tisztelettel, hogy most ez eszme megtestesítésére sorakozzanak.

Beniozky vitéz csapata városunk falai között alakult meg, mi atuk nekí az első vitézeket; s im e nevezetes tényt hányan tudják a fiatalabbak közül? A tiz újjunk is megszámlálhatjuk őket. Sőt az öregebbek is csak hézagosan tudnak egyet mást amaz időkből elbeszélni.

A homály mindegyre sűrűbb mely amaz időkre borúl, de az egyesülés fényt lövelne reá.

Aztán meg a régi honvédek kis csapata régi zászló alatt nem válnék ám szűgyenre annak a gyászmenetnek, melyben egy-egy elhalt bajtársat ama hosszúzra kikisérünk. t-i.

hivogatólag lengették ágait a fölött a kis kőpad föl tt, melyet oly szeretettel árnyékoltak be, miúta el akarták volna reteni az emberi szem elől a vidék legszebb leányát: a grófkisasszonyt, ki estenként ott állt kedvence helyén könyvvel vagy kézimunkával kezében. — Ide lovagolt ki estenként a szomszéd falból egy ifjú, egy elszegényedett nemesi családnak sarjadéka.

Rendesen, midőn a falu moraja elhalt s a kastélybeli eselőség is már felment a kertből, csak a szép leány állt még mindig ott, akkor jött át a szomszéd falból az ifjú.

A grófi család a leányuk kertben maradását a nap leáldoztatáig rég megszokta, gondolván, hogy a leány a leboruló estben gyönyörködik s csakhamar ő is visszatér a kastélyba; azt nem is gyantították, hogy azon ifjú, kit egyszer a búské gróf házából kiutasított, estenként naplementekor átlovagoljon kertje végébe, s a leány —, a hön szerető leány, kinek azaz ifjú már örök szerelmet is esküdtött, ezt várta volna. Nem is vehettek észre semmit a szülők, hisz a leány csak egy pár percenél volt tovább lent a kertben, mint a többi kastélybeliek, s az ifjú a szomszédos erdőbe járván vadászatni, csak hazafelé tartó útjában szolt be mindig a kert végén az imádot leánykához s csak egy-két szót váltottak, aztán egy hosszú szembenézés, egy forró kézzorítás elég volt szerelmük bizonyítókául. Ez így ment jó darabig estéről estére. S ha egy vagy más ok miatt ezen találkozást el kellett halasztani, őh mily vágy, mig nyugtalanság töltte be mindketőjük szívét.

Egyzserre azomlapon örökre véget kellett szakítani találkozásainak; a búské grófnak ugyanis valahogyan fülébe jutott az, hogy a már egyszer eltitott ifjú, minden este találkozik a kert végében leányával s nagy ez azért marad ottan, leányát végkép eltitá azon helyről sőt a kert végétől is, gondolván, hogy így majd véget vet ő mindennek röviden, minden baj nélkül.

Eljött tehát az est s a leány most már nem várhatta ott az ifjút, mint még az előbbi estén; minél lejjebb szállt a nap a pirosló égről, annál jobban növekedett bűja a

leánynek s reszkedett midőn a szokott találkozási órát el kongta a falu toronyórája, majd később esett afelett hogy mit fog gondolni az ifjú a szokatlan elmaradásról. —

Lement a nap, a kert alatti úton elhaladt már a daloló paraszt leányok, — elhallgattak a vidék — s jött lassú léptekkel az erdő felől az ismert ifjú, lovau. —

A kert alá ért — a leányka nem volt ott . . . soká tűnődött, szíve hangosan dobogott; azonban végre szívet azzal nyugtatta meg, hogy ez csak oly véletlen kimaradás; lovát megfordítva falja felé vágatott. — Alig várta azonban a másnapot, hogy meggyőződjék, ez csak az esetleges elmaradás volt.

Eljött a következő nap —, el az est is, s a bús ifjú dobogó szívvel a legnagyobb izgatottság között nyargalt a kert alá s a szép leány . . . nem volt ott! — A késég — a vágy a kedves látni s meggyőződni a valóról, majdnem őrlítte tette. — Várt — várt hosszú ideig, de a kertbe senki sem jött — Feljött a hold, fel egy-két csillag; homály kezdte a vidéket körülvenni s ő még ott állt, hosszúkat sóhajta. Képeletében átvonult valamennyi boldog óra, melyet a drága anyallal töltött; lazaz merengésből csak lova nyugtalan kapálása verte fel, mely meg nem szokta a hosszú állongást; ekkor felcsodott az ifjú s csak ekkor vette észre, hogy már öreg este lett; késégsbeve a tapasztaltak fölött, lovára kapott s villámsebosen nyargalt hazafelé. Föl volt lovára ezután már minden lelkinyugalma.

— A grófi lányt apja férjhez adta egy rangjára nézve hozzá illő ifjúhoz, ennek szánta már rég. Ennek karjai közt, — habár hosszú ideig volt a lány szomorú, — lassankint elfeledte a régi bú kedvest, kinek az elválás oly mély sebeket ejtett szívére.

Amennyire megnyugodott a lány sorsában, oly mértékben növekedett az ifjú búskomorsága, mely néha őrlítésbe is esapott. — A kert végére minden este, naplementekor elment s most már hosszabb ideig időzgetett ott, mint mikor még kedvese is ott állt vele. Rendesen midőn oda ért, lovát a kerítéshez kötötte, ő pedig az otti

Árverési hirdetményi kivonat.

A zólyomi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pontesan János vöröshajátónak ifj. Holik János végrehajtást szenvedő elleni 219 frt 25 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a zólyomi kir. járásbíróság területén lévő Ocsova községben fekvő az ocsovai 134 számú tjkjében 1 7/8 urbéri telek és irtvány birtok 1—4, 7—16 és 18 sor szám alatt foglalt ingatlanból ifj. Holik János megillető fele részre az árverést 693 frt, ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886 évi **Április hó 25-ik** napján délelőtti 10 órakor Ocsova községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat vagyis 69 frt 3 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt. Kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánátpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerésvényt átszolgáltatni.

Kelt Zólyomban 1885 évi Dec. hó 28 napján.

A Zólyomi kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Altdorffer
kir. albiró.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zólyomi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pupava Katica, Marián Raticza Dóra és Maleskovi Raticza Mária végrehajthatóknak, Raticza György gyetvay lakós végrehajtást szenvedő elleni 230460/22 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a zólyomi kir. járásbíróság területén lévő Gyetva nagy község határában fekvő

a) a detvtai 1574-ik sz. tjkjönyvében A + 14390. 14443. 14947. 15808 hr.

b) a detvtai 2274-ik sz. tjkjönyvében A + 14346 hr.

c) a detvtai 2699-ik sz. tjkjönyvében A + 15805 b. hr. sz. a. foglalt és Raticza Györgyöt fele, illetőleg egyharmad, a illetőleg fele részben megillető ingatlanokra az árverést 462 frt. 50 kr. ban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi **ápril hó 8-ik** napján délelőtti 10 órakor Gyetva nagy község határában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánátpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerésvényt átszolgáltatni.

Kelt Zólyomban 1885-ik évi okt. hó 16 napján.

A zólyomi kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Raksányi
kir. albiró

Árverési hirdetményi kivonat.

A breznóbányai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Valentiny Josef végrehajthatóknak Barzik János végrehajtást szenvedő elleni 57 frt 2 kr. tőkekövetelés és járnéki iránti végrehajtási ügyében a breznóbányai kir. járásbíróság területén lévő Valaszka község határában fekvő a valaszka 66 sz. tjkjében I. 1—15. s. sz. a. 1/4 részben a 190. sz. tjkjében I. 1—4 sor szám alatt 1260/320640. részben és 191. sz. tjkjében I. 1—40 sor szám alatt 1260/316320 részben alperest Barzik Jánost illető birtok illetményére az árverést 430. frtban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok része az 1886. évi **Március hó 16-ik** napján délelőtti 10 órakor Valaszka község határában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat vagyis készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni.

Kelt az 1885 évi Deczember hó 15 napján.

A breznóbányai kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Polony
kir. járásbíró.

Feladási hirdetmény.

Az alolrt erdőigazgatóságnál folyó évi márczius hó 11-én zárt ajánlatok útján fog az 1885—1888 évi időtartamra az évente termelhető mintegy 6000 érköbméter léhez és jegenyefenyő zsindely és bogárnfa iránta II-ik árverés megtartani.

Vállalkozni hajlandók felhívataknak 1500 forint bánátpénzzel ellátott ajánlataikat a kettő nap délelőtti 10 órájáig ide benyújtani, hol az árverési feltételek is betekinthetők.

Besztercebányán 1886. évi február 18-án.

M. k. erdőigazgatóság.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a beszte-

rczében a „Selmeczbányai Híradó“ gyorssajtóján.

czebányai kir. járásbíróság 2119/1885 P. számú végzése által F. Schmitt Jávára Gebrüder Greisinger ellen a hátrálások 266 frt 55 kr. öke 450 frt. után 1885 év február hó 21. napjától számlandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 7 frt 55 kr. perköltség követelése erejéig elrendelt kiküldési végrehajtási alkalmainál bíróság feluglalt 600 frtra becsült: különféle nyári gyapjú kolomból álló ingaszőz nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 2254/1885 P. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Besztercebányán leendő eszközölésére 1886-ik év **Március hó 12-ik** napjának délután 3 órája határidőül kitűztek és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivataknak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legelőbb ígérőknek becsáron alól is eladtni fognak.

Az elárveresendő ingóságok vételára az 1885. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Bányán 1886-ik évi febr. hó 20. napján.

Jerőnyi Adolf
kir. bíróság végrehajtó

Árverési hirdetményi kivonat.

A beszteczebányai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a beszteczebányai káptalan végrehajthatóknak Kapjás Pál badini lakos végrehajtást szenvedő elleni 350 frt. tőkekövetelés és járnéki iránti végrehajtási ügyben a beszteczebányai kir. törvényszék területén lévő Badin község határában fekvő a badini 69 számú telekjegyökönvnyben I. 1—14 sor szám alatt felvett 1/4 urb. teleknek és a hozzá tartozó erdő és legelő illetőségének alperes Kapjás Pált illető 1/4-re 741 frt. az ottani 96 számú

telekjegyökönvnyben I. 1—14. II. 1—15. sor szám alatt felvett birtoknak alperest illető 1/4-ed jutalékára 247 frt. a 287. számú telekjegyökönvnyben I. 1—14. sor szám alatt felvett urb. telek és a hozzá tartozó erdő és legelő illetőség felszámolás alperes 1/4-öd részbeni illetőségére 237 frtban megállapított kiküldési árban az árverési elrendelő és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886 évi **márczius hó 26-ik** napján délelőtti 10 órakor Badinban a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánátpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerésvényt átszolgáltatni.

Kelt Beszteczebányán 1885. decz. hó 19-ik napján.

A bányai kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Mályocsz
jegyző.

Csak a Richter-féle
Pain-Expeller
horognyal
a valódi és az a készítmény, mely által a **kőzvény csúsz** eseteiben az ismeretes meglepő **gyógyeredmény** érhető el. E **rég jónak bizonyult háziszó 40 és 70** a legelőbb **gyógyszertárban** kapható. **Fő-raktár: Gyógyszertár az arany oroszlánhoz, Prága, Altstadt.**

Budapestu **Török J., Selmeczen pedig Sztankay Ferencz** gyógyszerárban. 100

UJ NYOMDA!
Turóc - Szent - Mártonban egy FIÓKNYOMDÁT
rendezten be e hó 20-ától kezdve, melynek támogatására ezennel tisztelettel kérem fel Árva, Turóc és Liptómegeye n. é. közönségét. Vállalatom: a Selmeczbányai Híradó fióknymodája T. Szt. Mártonban, mely cím alatt kérem a megrendelések megtevését.
Ujbló kérve a n. é. közönség becses támogatását, vagyok tisztelettel
Selmeczbányán 1886. február 27-én.
101
A „Selmeczbányai Híradó“ kiadója.

RUHAKELME
csak tartos gyapjuból való egy középnyagságu főri részre
4 frt 96 kr. jó juhgyapjuból
8 " — jobb juhgyapjuból
10 " — finom
12 " — 40 kr. egész fin. juhgyapjuból.
Utazó pláidek darabja 4, 5, 8—12 ft — Magyar finom sítanyók, felöltő, nadrág és csoképeny szövetek, tülk, loden, omnis, kamagarn, chevot, trikoi, női kendőket, peruvien, dosking-ok ajánlja
Alapítottott **Sztikarofszki J.** — 1866 —
gyári raktára **Brünabca.**
Mintákat franco. — Szabott részre minta kényárat bérmentésűl 100 ft, 10 ft-ron fölül utványokért bérmentésűl kild.
Állandó raktáron levan mintegy 150000 ft értékben, magától értehető, hogy nagy ártalomnak számos 1—5 méteres posztóvög marad fenn, melyeket én astán felette oleadó **area** vagyok könnyen találai. — Minden okosan gondolkozó egyén fel fogja, hogy így kisiny maradvékból minták **azm** kildékek hsz néhány száz küldemény mellett már elfogynak a maradvák; ehhez képest valódi szedelgés az, ha némely általánl postó végekből ajánlanak mintákat, mert azoknál a minták nem posztóvégekből, hanem egész darabokból vették ki a így fel fogható az illetők eme szándéka. — Nem tetészetes a posztóvög kicserélteit, vagy a pénz visszaadatik (Megjegyzem, hogy más országok a maradvákat is kicserélik, talán még rosszabb árúkat, de a pénzt nem adják vissza).
Több szedelgő czég utána is következtében készletve érem magamat a hirdetés általban hazai, midő is kérom a t. e. közönséget, tartva szolid ezogmetet becses emlékeztetésk a tisztelőim meg annak időjén megrendelésivel.
Levelezéseket felvevök német, magyar, csak lengyel, olasz és francia nyelven.
102 3—30

Kiadó lakás.
Selmeczen az Alsóutczában 2 szobából, konyhából álló lakás pin-czével, fa- és éléskamarával együtt azonnal kiadó. — Bővebbet CSIBA ISTVÁN vaskereskedésében. 103

Felvetetik
sütődémben azonnal egy tanoncz.
GREGUSS ANTAL,
pékmeister
Selmeczbányán.
104
Kiadó a „Selmeczbányai Híradó“ könyvnyomója.